

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Naše letovišče nazaduje.

Kamnik kot letovišče izgublja od leta do leta na svoji privlačnosti, v naše mesto prihaja vedno manj tujcev. Nastopila je komaj druga polovica septembra, in že ni bilo videti nikjer več nobenega letoviščarja.

Vsak Kamničan mora izprevideti, da bi imeli tudi mi od vedno večjega prometa s tujci vedno več zaslužka. — Najdejo se res še nekateri, ki trdijo nasprotno, ali tem pustimo njih posebne nazore, naj se zabavajo ž njimi, kakor jim srce velewa. — V Avstriji nimamo baš velikega števila kopališč, ali tam, kjer so že, tam skrbe za največje udobnosti in prijetnosti tujcem. To je tudi naravno. Človek gre vendar na letovišče zato, da se odpočije od trudapolnega dela in velikomestnega hrupa. V tem času, ki je posameznim navadno precej umerjen, pa hoče tudi nekaj uživati. Kaj pa ima pri nas?

Kamnik, ki ima na podnožju planin tako krasno lego, in je kakor nalašč za ljudi, katerim je mir več kakor mestni ropot in prah, bi bil lahko na najboljšem glasu izmed kopališč in letovišč v naši državi. Da pa je letoviščarjem vedno manj priljubljen, ni iskati vzroka edino v vremenskih razmerah. Te so že od nekdanj take; sicer pa, ali nismo imeli tekom letošnjega poletja najkrasnejše vreme.

Kje je torej vzrok, da pohaja naše kopališče vedno manj tujcev?

Pravi vzrok tega je naša kopališka uprava sama. Ta ne škoduje samo sebi, ampak tudi nam.

Kopališče se oddaja vsako leto drugemu zdravniku in drugemu gostilničarju. Da si ne dajo taki niti najmanjšega truda, je popolnoma naravno. Njih skrb ni, pridobiti si naklonjenost občinstva, da bi prišlo drugo leto zopet in privabilo morda še kaj svojih znancev; njih edini namen je, izsiliti iz letoviščarjev kar največ denarja. In nato se imenitno razumejo. Le pogledjmo preteklo sezono! Kje je bilo opaziti kak trud za povzdigo kopališča. Samo preahljana zemlja v kopališkem parku gotovo ne zadošča za vse. Komu je bilo mar, vzbuditi zanimanje za kamniško kopališče? Na par inseratov, ki jih je s svojim podpisom dal objaviti letošnji, že izza prejšnjih let „znani“ zdravnik, se ljudstvo niti ne ozira ne. Gostom ni bila na razpolago nobena zabava, nobene udobnosti. In še tisto malo so jim napravili Kamničani sami!

Nezadovoljnost gostov pa pospešujejo v kopališču tudi s tem, da nočejo znati razum nemščine nobenega jezika več! Vsak gost vendar lahko zahteva po vsej pravici, da se govori in spoštuje njegova materinska govornica. V našem kopališču bi morali znati ne le dobro slovenščino,

ampak tudi srbo-hrvaščino in italijanščino. Ali žalostna izkušnja nas uči, da spoštujejo tu samo blaženo nemščino. Začudenje nad tem nam je izrazil celo neki nemški inženjer z Reke.

Kaj je sad tega brezmišelnega početja? Da so nam postali nezvesti še tisti Hrvatje, ki smo jih gotovo našli prej vsako leto v svoji sredi. Aroganca nemških najemnikov z njih zoperno švabščino je prepodila vse.

Ali dejstvo, da se menjavajo vsako leto zdravniki in najemniki, ima kot posledico, da skuša vsak, ki se je vjel na lepe besede lastnice kopališča, priti čim hitreje na svoj račun; kajti upanje, da si bo tekom sezone nabasal svoje žepe, splava takemu napačno poučenemu gostilničarju takoj prve dni po Bistrici. Posledica takega menjavanja so tudi neizmerno visoke cene. Kogar ni pognal dolgečas ali skrajno predrzno žaljenje drugih narodnosti, razen nemške, tega je odpodilo odiranje v kritičnem položaju se nahajajočih podjetnikov. Kje pa ste še videli, da bi plačeval kdo nič prav drago? Da se ne stori za reklamo nič, je pa splošno znano, in ne zdi se nam vredno, opozarjati še posebej na to napako kopališke uprave in njenih najemnikov.

Kako pa odpomoči tem nedostatkom, katerih posledica je v najkrajšem propast kopališča in ž njim našega letovišča? Prav lahko.

Če nočejo lastniki, da pride njih kopališče v nekaj letih na boben, morajo vendar skrbeti, da dobe stalnega najemnika in zdravnika, ki bi se zavezala s pogodbo vsaj na deset let. Stalen podjetnik vidi, da mora svojim gostom res nekaj nuditi, če hoče, da pridejo ti prihodnjič zopet in da priporočajo kopališče med svojimi znanci. Lastnica naj zniža podjetnikom najemnino toliko časa, dokler ne naraste število gostov do gotove višine. S pretirano najemnino doseže lastnica kopališča edino svoj ruin, kajti prav kmalu se zgodi, da ne bo nikogar več mogoče ujeti, ki bi še hotel prevzeti kopališče v najem. Naj bi jo slučaji v zadnjem času v tem oziru korenito poučili. Vsak, kdor ni slep, vidi, da je res vse tako, kakor smo pisali. A žal, da skoro ni upanja, da bi se te nezdrave razmere spremenile.

S tem nismo storili lastnici kopališča najmanjše krivice. Priznati mora naše trditve v polnem obsegu, in njena dolžnost je, da svoje bodoče delovanje tudi uravna po teh izvajanjih, če ravno noče že pokazati, da ji je zmožnost treznega premisleka popolnoma neznana.

Konečno naj še omenimo, da si Kamnik zbog svoje krasne planinske lege tudi brez mekinskega nemškega kopališča pridobi lahko zopet tisto priljubljenost, ki jo je užival že pred leti, ko še ni bilo tega kopališča. Na meščanih kamniških, pred vsem na meščanski korporaciji je,

da se loti naloge, ki našemu mestu gotovo ne bo v škodo. K temu naj pripomore tudi društvo za povzdigo prometa s tujci, ki bo sedaj že leto staro, in gotovo krepko dovolj, da stopi na noge.

Predavanje o Prešernu. Pretečeno nedeljo je priredilo akademično ferijalno društvo „Prosveta“ predavanje o Prešernu v veliki dvorani Narodne čitalnice v Kamniku. Stud. phil. g. Jos. Breznik nam je podal verno sliko o pesnikovem življenju. Predavanje, v katero je spretno vpletel njegova velika dela so spremljale skioptične slike. Videli smo portrete Prešerna, Čopa, Stanko Vraza in dr., upodobljenje „Krstja pri Savici“, „Ribiča“. Posebno lepe so bile kolorirane slike, tako „Nezakonska mati“, „Mornar“, „Slap Savice“. Občinstvo, dasi ne zbrano v velikem številu, je bilo s prireditvijo tega večera posebno zadovoljno. Po predavanju se je razvila neprisiljena zabava, kjer je zapela „Lira“ več zborov.

Kamniški Sokol je imel v sredo 27. t. m. v telovadnici izreden občni zbor. Razpravljalo se je o Sokolski zvezi, katera se ustanovi v nedeljo 1. oktobra v Ljubljani. Kamniški Sokol pošlje k temu posvetovanju 6 zastopnikov in so bili v to izvoljeni bratje: starosta dr. Kraut, načelnik Polak, tajnik Logar, Ivan Exler, H. Sax, Peter Žerovnik. Odposlanci se udeležijo posvetovanja v društveni obleki. K posvetovanju imajo prost vstop vsi člani kateregakoli slov. sokolskega društva, pravico glasovanja pa imajo le zastopniki, voljeni na obč. zboru. Posvetovanje se vrši ob 10. uri dopoldne v Narodnem domu v Ljubljani.

Občni zbor Mestnega godbenega društva se vrši v nedeljo dne 8. oktobra v veliki dvorani Narodne čitalnice. Dnevni red priobčimo prihodnjič. Ker so se v zadnjem času čule o godbi različne sodbe, bilo bi pač na mestu, da se občnega zbora udeležijo vsi člani društva, kakor tudi oni, ki se za obstoj godbe zanimajo. Na občnem zboru je najbolj umestno staviti svoje pritožbe, kjer se tudi lahko o njih razpravlja in vse pojasni. Naj torej nikdo ne zamudi prilike udeležiti se občnega zbora. Samostalne predloge, o katerih naj bi se na občnem zboru razpravljalo, uložiti je tri dni pred občnim zborom pri načelništvu društva.

Narodna čitalnica v Kamniku uprizoni koncem prihodnjega meseca Finžgarjevo igro „Divji lovec“.

Cvetoča jablan. Na Prohinarjevem posestvu je bilo pretečeni teden videti dve jablani v cvetju.

Iz Črnega grabna se nam poroča: V ponedeljek 25. t. m. je bila po vsem Črnem grabnu strašna nevihta. Že zjutraj okolu 7. ure se je pripravljalo na hudo neurje, grmelo in treskalo je, da si mislil, da bo sodnji dan in

dež je lil vedno huje. Proti 10. uri, ko je bil naliv najhujši, je pa začela padati gosta toča, debela kot orehi. Po njivah in travnikih je bilo naenkrat vse belo kakor bi bil zapadel sneg. Na nekaterih krajih so bili celi ledeni kupi, ki se še naslednji dan niso stajali. Toča je naredila silno veliko škodo, uničila je vso ajdo, repo, zelje i. dr. Tukaj je za kmeta poglavitni pridelek ajda in zelje, a sedaj je naenkrat vse to uničeno. Najbolj prizadete so občine Moravče, Krašnja, Blagovica in Češnjice.

Z Rov. (Dopis.) Pretečeno nedeljo se je vršila ustanovitev društva „Večernica“ na Rovih. Pri tej veselici se je igrala tudi igra, ki se je pa vsled nesramnega škandala vinjenih oseb neugodno končala. Že pri drugem dejanju so začeli ti naskakovati oder s koli in poleni, da smo le s težavo ohranili začasno mir od zunaj. Ali v tem trenutku je pridrla par nesramnih fantalinov za kulise in začeli so delati škandal, da je bilo groza. Glavne psovke in groznje so letele na kolovškega knjigovodjo, kateremu se je le še posrečilo posredovati mir in je moral prepustiti igralce njihovej usodi. Pretili so nam z vsemi grozovitostmi, a mi smo kljub temu ostali hrabro na svojem mestu. Posebno so se odlikovali v predstavljanju: gg. Simon Pevec, Ivan Mlakar in gdč. Mici Koritnik. Tedaj vsa čast vsem diletantom. — Da to našim sosednim pretepačem ni všeč, da se ustanovi društvo, katero goječ višje cilje prepreči nedeljske pretepe in škandale, nam je znano, kakor i to, da nam ustanovitev dela mnogo težav in ovir. Ali kljub temu, kakor gotovo, da se imenuje naše društvo „Večernica“, tako gotovo se hočemo potruditi, da se razcvita naše društvo, in se mora svetiti na narodnem polju, kakor se sveti zvezda večernica v krasnem pomladanskem večeru. In da se ne bojimo nikakih ovir, to smo pokazali sedaj in hočemo tudi pokazati za naprej še z večjo energijo.

Izborna zalogo raznovrstnih
novih in starih vin v sodih in
steklenicah priporoča

Anton Müller
vinotržec v Domžalah (Kranjsko).

Stanje hranilnih vlog:
nad 1.200.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 16.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.